

VETERINAIR BEROEPSCOLLEGE

Beslissing in de zaak onder nummer van: VB 17/07

Veterinair Beroepscollege

Uitspraak van 14 maart 2018
in de zaak VB 17/07

X, dierenarts te A,
beklaagde in eerste aanleg, appellant van een uitspraak
van 23 februari 2017 van het Veterinair Tuchtcollege (zaaknummer 2016/29),
hierna te noemen: dierenarts,

tegen

Y, wonend te B,
klaagster in eerste aanleg, verweerder in beroep,
hierna te noemen: klaagster.

1. Het verloop van het geding

Bij beroepschrift van 18 april 2017, binnengekomen bij het Veterinair Beroepscollege op 20 april 2017, is de dierenarts bij het Veterinair Beroepscollege in beroep gekomen tegen voornoemde uitspraak van het Veterinair Tuchtcollege.

Klaagster heeft bij brief van 13 juli 2017 een verweerschrift ingediend.

De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden ter openbare zitting van het Veterinair Beroepscollege, gehouden op 24 november 2017. De dierenarts heeft zijn standpunt toegelicht. Klaagster heeft, na behoorlijk te zijn opgeroepen, telefonisch meegedeeld niet naar de zitting te zullen komen. Hierna is de uitspraak bepaald.

2. De feiten

De dierenarts heeft geen grieven aangevoerd tegen de overwegingen van het Veterinair Tuchtcollege onder het kopje “de voorgeschiedenis”, zodat het Veterinair Beroepscollege uitgaat van de daarin weergegeven feiten. Deze zijn daarin als volgt weergegeven.

"3.1. Het gaat in deze zaak om de hond van klaagster met de naam A, een Jack Russell Terriër, geboren op 11 januari 2011.

3.2. Klaagster heeft op 12 maart 2015 een eerstelijns kliniek geconsulteerd omdat de hond sinds enkele weken mank liep. De hond is door een dierenarts onderzocht, die vast stelde dat er waarschijnlijk sprake was van een kruisband probleem ter zake van de rechter achterpoot. Omdat de hond ook pijnklachten had, is een NSAID (Norocarp) voorgeschreven. De bevindingen zijn, naar het college heeft begrepen per e-mail, voorgelegd aan beklagde, die werkzaam is als (ambulant) orthopedisch chirurg en vaker in opdracht van de betreffende eerstelijns praktijk werkte.

3.3. Blijkens de patiëntenkaart heeft beklagde de eerstelijns praktijk bericht dat hij op basis van de eerste onderzoeksbevindingen dacht aan een probleem met de voorste kruisband en dat zo nodig een teugel kon worden geplaatst of een TTA-operatie (Tibial Tuberosity Advancement, voorste kruisband operatie) kon worden uitgevoerd. Op 9 april 2015 is de hond op de eerstelijns kliniek opnieuw onderzocht en is met betrekking tot de rechterknie geconstateerd dat er bij de schuifladetest duidelijk meer speling aanwezig was. Er zijn die dag röntgenfoto's gemaakt, die ook door beklagde zijn beoordeeld.

3.4. Op 13 mei 2015 is de hond door beklagde onderzocht en vervolgens is besloten tot een operatie. Blijkens de patiëntenkaart was de schuifladetest bij de rechter knie positief en bleek bij de operatie dat er sprake was van een voorste kruisband laesie van de rechter achterpoot en een afwijkend liggende mediale meniscus. Bij de operatie is er door beklagde, kort gezegd, een mediale teugel van nylon aangelegd en gefixeerd, waarna de wond is gesloten. De nazorg is aan de eerstelijns kliniek overgelaten, die onder meer 6 weken benchrust heeft geadviseerd en volgens beklagde tevens heeft geadviseerd om de hond een kap om te doen.

3.5. Op 15 mei 2015 heeft klaagster telefonisch contact gehad met de eerstelijns kliniek omdat de hond niet op de geopereerde poot kon staan. Na overleg met beklagde heeft de assistente van de praktijk klaagster laten weten dat dit in het eerste stadium na de operatie niet abnormaal was, maar dat de hond binnen een week wel op de poot moest kunnen staan. De hond bleek de poot ook in de hierop volgende dagen niet te kunnen belasten, waarna op 19 mei 2015 een onderzoek op de eerstelijns praktijk heeft plaatsgevonden. Blijkens de patiëntenkaart kon de betreffende poot wel worden gebogen en gestrekt en zag de wond er goed uit.

3.6. Op 22 mei 2015 heeft klaagster telefonisch doorgegeven dat de hond op vier poten liep. De volgende dag, op 23 mei 2015, heeft klaagster de praktijk gebeld omdat de operatiewond wat geïrriteerd leek. Er is geadviseerd om op de wond, zoals kennelijk door klaagster werd gedaan, geen zalf aan te brengen en deze goed schoon te houden. Voorts werd het gebruik van Norocarp geadviseerd.

3.7. Op 29 mei 2015 is klaagster met haar hond op consult geweest bij de eerstelijns kliniek, omdat de wond sinds enkele dagen opgezet was. De hond maakte bij het consult geen zieke indruk. Bij het klinisch onderzoek bleek dat de rechter knie dik en rood was en warmer aanvoelde. De wond bleek bij inspectie nagenoeg volledig geheeld, maar nog duidelijk pijnlijk en aan de onderzijde zat nog een kleine plek die iets rood en nog

niet helemaal geheeld was. Er is antibiotica voorgeschreven en een NSAID en er is een afspraak gemaakt voor een controleconsult.

3.8. Op 1 en 2 juni 2015 heeft klaggster telefonisch contact gehad met de eerstelijns kliniek, waarbij onder andere is gemeld dat de genoemde plek c.q. het bultje naast de wond, ondanks de voorgeschreven medicatie, niet verdween. Op 5 juni 2015 is de hond op de kliniek onderzocht, waarbij onder meer is geconstateerd dat de knie stabiel en niet pijnlijk was en dat de ventrale zijde van de wond nog licht gezwollen was. Er is fysiotherapie geadviseerd. Op 9 juni 2015 heeft er op de kliniek een consult plaatsgevonden, waarbij is geconstateerd dat de operatiewond er rustig uitzag, maar dat het bultje naast de wond was opengegaan en dat de hond de poot na het onderzoek niet belastte. Er zijn twee nietjes geplaatst om de zwelling te dichten, er is een swab afgenomen voor bacteriologisch onderzoek en er is een antibioticumkuur en een NSAID voorgeschreven.

3.9. Op 10 juni 2015 is er door de eerstelijns kliniek een ander antibioticum voorgeschreven (Metrobac). Er is contact geweest tussen de kliniek en beklagde, die liet weten dat de geplaatste teugel mogelijk geïnfecteerd was geraakt. Beklagde heeft daarbij aangegeven dat, als het voorgeschreven antibioticum onvoldoende zou werken, de teugel operatief verwijderd moest worden. De dagen hierna is er contact geweest tussen klaggster en de eerstelijns kliniek, waarbij is gemeld dat de wond er niet goed uitzag en er weer pus uit het bultje naast de wond bleef komen. Blijkens de patiëntenkaart bleek op 15 juni 2015 de uitslag van de bacteriekuur van het afgenomen swabmateriaal negatief. In de periode hierna is nog enkele keren antibiotica voorgeschreven, echter op 17 juni 2015 is de hond door de eerstelijns kliniek doorverwezen naar een specialistische kliniek.

3.10. Op 19 juni 2015 is de hond op de specialistische kliniek onderzocht. Daarbij bleek dat de knie stabiel maar verdikt was en er sprake was van een ontsteking aan de mediale zijde van de knie. Geconcludeerd werd dat de teugel geïnfecteerd was geraakt en er is besloten tot het operatief verwijderen ervan. Dit is op 26 juni 2015 gebeurd. Er is medicatie voorgeschreven en een bacteriologisch onderzoek met antibiogram uitgevoerd. De uitslag, die de volgende dag bekend werd, toonde aan dat er geen bacteriën waren gekweekt.

3.11. Op 22 januari 2016, circa een half jaar nadien, heeft er opnieuw een consult plaatsgevonden bij de betreffende specialistische kliniek omdat de hond weer klachten aan de achterhand rechts had en kreupel liep. Omdat een injectie Moderin te weinig verbetering opleverde, is besloten de hond op 29 januari 2016 wederom bij deze kliniek te opereren, waarbij twee achtergebleven -door beklagde bij diens operatie aangebrachte- prolone draden aan de mediale zijde zijn verwijderd. Tijdens de inspectie werd geconcludeerd dat de voorste kruisband niet meer aanwezig was en dat de mediale meniscus intact en in twee stukken aanwezig was. Deze delen zijn geheel verwijderd en er is vervolgens opnieuw een teugel geplaatst.

3.12. Op 11 maart 2016 heeft er een controle consult plaatsgevonden bij de specialistische kliniek. Bij dit onderzoek belastte de hond de geopereerde poot weer goed en de wond bleek goed te genezen. In haar klaagschrift heeft klaggster gesteld dat het herstel gaande is en dat de verwachtingen met betrekking tot het herstel positief zijn."

3. De uitspraak van het Veterinair Tuchtcollege

De beslissing van het Veterinair Tuchtcollege, voor zover hier van belang, berust op de volgende beoordeling, waarbij voor de "beklaagde" steeds de "dierenarts" moet worden gelezen.

"5.1. In het geding is de vraag of beklaagde tekort is geschoten in de zorg die hij als dierenarts had behoren te betrachten ten opzichte van de hond van klaagster, met betrekking tot welk dier zijn hulp was ingeroepen, een en ander als bedoeld in artikel 8.15 juncto artikel 4.2 van de Wet dieren. Bij de beoordeling van die vraag geldt naar vaste jurisprudentie dat het er niet om gaat of het veterinaire handelen beter had gekund en of de meest optimale zorg is verleend, maar wordt als criterium aangehouden of beklagde in de gegeven omstandigheden heeft gehandeld als een redelijk handelend en redelijk bekwaam vakgenoot betaamt.

5.2. Het college stelt voorop dat in de rede lag en veterinaire niet onjuist wordt geacht dat beklagde tot een operatie ter stabilisatie van de knie heeft besloten. Op basis van de symptomen bij de hond en de beoordeelde röntgenfoto's was de verdenking op een voorste kruisbandlaesie waarschijnlijk en geldt dat deze nadien ook juist is gebleken. Beklaagde heeft die waarschijnlijkheidsdiagnose interoperatief ook bevestigd gekregen.

5.3. Het college overweegt dat aan beklagde kan worden toegegeven dat ter behandeling van een voorste kruisband laesie verschillende operatietechnieken kunnen worden toegepast. Beklaagde heeft gekozen voor het plaatsen van een mediale nylon teugel in de knie en heeft ten aanzien van die operatie in verweer uiteengezet hoe hij te werk is gegaan. Volgens beklagde heeft hij de zichtbare stukken mediale meniscus verwijderd, de patella die naar mediaal luxeerde middels hechtingen van onoplosbaar hechtmateriaal (Prolene) gefixeerd en een Nylon teugel mediaal aangelegd en vastgezet met een roestvrij stalen klembusje. Ook heeft beklagde gesteld dat hij bij dit soort ingrepen begint met het aanbrengen van een mediale teugel en dat, als vervolgens blijkt dat er onvoldoende stabiliteit is, ook lateraal een teugel wordt aangelegd, hetgeen in dit geval niet aan de orde was.

5.4. Het college overweegt dat de keuze voor het plaatsen van een teugel in geval van een voorste kruisband laesie, zoals in het onderhavige geval en zeker bij een kleinere hond, niet als veterinaire onjuist kan worden beschouwd. Beklaagde heeft er echter voor gekozen alleen een mediale teugel te plaatsen. Hoewel het tot de eigen beleidsvrijheid van een dierenarts behoort om te kiezen voor een operatietechniek waarmee hij goede ervaringen heeft, deelt het college niet de overtuiging van beklagde dat plaatsing van een enkele mediale teugel een toereikende methode is om de gewenste stabiliteit in de knie te kunnen bereiken. Indien er gekozen wordt om een knie te stabiliseren middels het plaatsen van één enkele teugel, ligt het naar het oordeel van het college uit biomechanisch oogpunt voor de hand om dan een laterale teugel te plaatsen, die het meest geschikt is om de functie van de voorste kruisband te vervangen. Het college heeft voor de werkwijze van beklagde ook geen steun kunnen vinden in de overgelegde diergeneeskundige literatuur (Small Animal Orthopaedics Brinker et al. 2006). Het college is dan ook van oordeel dat in ieder geval -ook- een laterale teugel had behoren te worden geplaatst. Het achterwege laten daarvan wordt aldus niet

overeenkomstig de zorgvuldige beroepsuitoefening geacht en de klacht is in zoverre gegrond."

Het Veterinair Tuchtcollege heeft vervolgens de klacht gegrond verklaard, doch uitsluitend voor zover de dierenarts er bij de operatie niet voor heeft gekozen ter stabilisatie van de knie - ook - een laterale teugel aan te brengen. Aan de dierenarts is daarvoor een waarschuwing als bedoeld in artikel 8.31, eerste lid, onderdeel a, van de Wet dieren gegeven.

4. De beoordeling

4.1. In dit geding is aan de orde de vraag of de dierenarts tekort is geschoten in de zorg die hij als dierenarts had behoren te betrachten ten opzichte van de hond Dexter. Hierbij dient getoetst te worden aan de in het veterinair tuchtrecht geldende zorgvuldigheidsnorm, dat de dierenarts in de specifieke omstandigheden van het geval als redelijk handelend en redelijk bekwaam dierenarts is opgetreden.

4.2. De dierenarts stelt dat de klachten, die betrekking hebben op rechtsoverweging 5.4. van de uitspraak van het Veterinair Tuchtcollege, door het Veterinair Tuchtcollege ten onrechte gegrond zijn verklaard. De dierenarts voert in beroep de volgende gronden aan tegen de uitspraak, verkort en zakelijk weergegeven en van belang binnen het hierboven onder 4.1. weergegeven toetsingskader:

1) Bij een kruisbandlaesie zoals de onderhavige is door de wetenschappelijke literatuur niet vastgesteld dat er slechts één `best practice` is. De dierenarts heeft op grond van feiten en omstandigheden verschillende keuzemogelijkheden, waarbij steeds de afweging moet worden gemaakt tussen het maximaliseren van de stabiliteit van de knie en het minimaliseren van het chirurgisch trauma. Dat zijn twee tegengestelde belangen. De dierenarts heeft gekozen voor het laatste door slechts een mediale teugel aan te leggen.

2) Na de operatie zijn weliswaar complicaties ontstaan, maar die zijn niet in verband te brengen met de diergeneeskundige behandeling van de dierenarts, namelijk de keuze voor en het aanbrengen van alleen een mediale teugel.

3) De tuchtrechtelijke veroordeling is onjuist en onvoldoende gemotiveerd. Hoewel het Veterinair Tuchtcollege de keuzevrijheid van de behandelend dierenarts erkent, stelt zij zonder literatuurverwijzing of motivering op grond van feiten en omstandigheden dat in dit specifieke geval de dierenarts een andere keuze had moeten maken. Indien en voor zover de motivering van het Veterinair Tuchtcollege achteraf gezien is gestoeld op het feit dat de hond na de hersteloperatie alsnog is genezen is dat onvoldoende motivering voor een tuchtrechtelijke veroordeling.

4.3. Het Veterinair Beroepscollege overweegt het volgende ten aanzien van deze beroepsgronden.

Omdat er verschillende operatietechnieken voor de behandeling van de voorste kruisbandlaesie zijn beschreven in de op dit onderwerp betrekking hebbende literatuur, staat het een dierenarts ten aanzien van het behandelen van een hond voor dit medisch probleem in beginsel vrij om naar eigen inzicht één van de in de literatuur genoemde

operatietechnieken toe te passen. Naar het oordeel van het Veterinair Beroepscollege komt uit de beschikbare literatuur niet naar voren, dat het plaatsen van alleen een mediale teugel in het geval van een voorste kruisbandlaesie voldoende is om de gewenste stabiliteit van de knie te bereiken.

Het Veterinair Beroepscollege oordeelt voorts dat in de thans voorliggende situatie geen oorzakelijk verband is vastgesteld tussen de opgetreden complicaties en het plaatsen van alleen een mediale teugel en de klachten die de hond nadien heeft ontwikkeld.

In de thans voorliggende situatie is het Veterinair Beroepscollege van mening dat er onvoldoende aanknopingspunten zijn voor het oordeel dat deze dierenarts deze operatietechniek niet had mogen toepassen op de hond.

4.4. Op grond van het voren overwogene komt het Veterinair Beroepscollege tot een ander oordeel dan het Veterinair Tuchtcollege. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard en de beslissing van het Veterinair Tuchtcollege zal worden vernietigd. Het Veterinair Beroepscollege zal de klacht alsnog ongegrond verklaren.

5. De beslissing

Het Veterinair Beroepscollege:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de beslissing van het Veterinair Tuchtcollege;
- verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gewezen door mr. W. Sorgdrager, voorzitter en de leden, mr. J.L.W. Aerts, mr. G. van der Wiel, drs. C.W. Davidse (dierenarts) en drs. M.A. van Zuijlen (dierenarts) in tegenwoordigheid van mr. drs. F.H.H. Wieringa, secretaris, en in het openbaar uitgesproken door de voorzitter te Den Haag op 14 maart 2018 in tegenwoordigheid van de secretaris.

w.g. secretaris

w.g. voorzitter

Voor eensluidend afschrift,

secretaris